

2016.gada 17.septembrī

Sapnī es piedalījos rudens krosa skrējienā. Es jau ilgu laiku biju skrējis, bet neredzēju nekur finiša līniju. Faktiski distancē es biju palicis pilnīgi viens. Nebiju gaidījis, ka distance būs tik grūta.

Tālāk es sapratu, ka šajā skrējienā esmu palicis pats pēdējais, vai viens no pēdējiem ! Faktiski bija vairs atlikuši tikai daži, kuri palika distancē. Pārējie savu skrējienu jau sen bija beiguši ! Tie bija saņēmuši savas balvas un aizgājuši jau mājās, bet es vēl turpināju skriet !

Man bija saprašana, ka nav svarīga vieta vai balva, bet svarīgi ir noskriet līdz galam !

Skaidrojums.

1. Saprotu, ka es vēl atrodos tajā uzdevumā, vai distancē, kuru Kungs man ir nolīcis, kaut arī esmu viens.

2. Daudzi citi no maniem laikabiedriem jau "visu priekš Kunga ir pabeiguši" un nogājuši no distances. Tie jau ir samierinājušies ar savu algu vai balvu, tāpēc vairāk neko nevēlas. Kādiem jau ir pozīcija, kalpošana, kaut kāds statusiņš, kurā viņš jūtas "apbalvots".

3. Uzrunājošs šoreiz bija šis Vārds par skriešanu un darbošanos: *Un atkal es redzēju zem saules, ka ne ātrajam skriešanās sacīkstēs tika piešķirta uzvara un ka ne pašam drošsirdīgākajam karā piekrita uzvara, un ne gudrākajam peļņas darbā maize, ne arī pašiem saprātīgākajiem bagātība un arī ne uzskatu ziņā pašiem attīstītākajiem labvēlība, bet gan, ka viss tas ir atkarīgs no laika un apstākļiem. Sāl.māc.9.11.*

Tu vari būt super attīstīts, gudrs un spējīgs, bet tev jāsaprot, ka tikai Dievs tev piešķir laiku un apstākļus, lai tavas pūles un spējas īstenotos ! Ja Dievs kaut kādu iemeslu dēļ tev to nepiešķir, nekas no tavām kvalitātēm neīstenosies !

4. Saprotu to tā, ka ātrie skrējēji ir aizskrējuši pa priekšu, bet nav vienalga saņēmuši kāroto balvu. Kaut kādu balvu tie ir saņēmuši, bet ne to, ko tie bija domājuši. Nesenā pagātnē ir bijuši daudzi mēģinājumi panākt atmodu, bet tā nav panākta. Daudzi ir kačājuši muskuļus lai izrautos, bet nav izrāvušies, jo Dievs nav tiem devis laiku un apstākļus. Tas tāpēc, ka tie gribējuši vieni paši izrauties. Tādēļ tie ir samierinājušies ar savām draudzītēm un nogājuši no distances, lai gan tie ir bijuši daudz spēcīgāki par mani. Tomēr arī mans skrējienš ved uz kaut kādu laiku un apstākļiem, kam es esmu paredzēts. Vēl tas laiks nav atnācis, bet es vēl tikai skrienu uz to. Katram ir savs laiks un apstākļi, kurā Kungs tam piešķir uzvaru. Ir sacīts: "Labvēlīgā laikā Es tevi paklausīju." Kas tas ir par laiku priekš manis, es nezinu. Varbūt kādas briesmas Latvijai, vai kaut kas tamlīdzīgs ? Dzīvosim, redzēsim.

28 26